

РЕШЕНИЕ

№ 3027

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 29.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разглежда дело номер **584** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/.

Образувано е по жалба на К. В. С., В. К. С. и Е. К. С. от [населено място], чрез адв. З., срещу протокол № 6/31.10.22 г. на Комисия по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО /НРУУРОЖТСО или Наредбата/.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за нищожност и незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на процесуалния и материалния закон. По същество твърденията са, че този имот се е обитавал от семейството на жалбоподателите от 1986г., поради което след смъртта на родителите на жалбоподателите, същите са искали да бъде издадена заповед по силата на която да продължат да ползват имота.

В съдебно заседание жалбоподателите не се явяват и не се представляват.

Ответникът – Комисия по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към Район „Връбница“, СО, чрез юриск. К. ангажира становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Административен съд – София – град, като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от АОС № 48/16.07.1997 г. и АОС № 2838/07.10.2013 г. апартамент № 32, находящ се в [населено място], Р-н „Връбница“, [жк], [жилищен адрес] е частна общинска собственост.

Видно от Заповед № ЖН-04-С-31А/18.08.2003 г. в същия имот са настанени С. И. М. и семейството му – М. Д. М., Й. С. М. и К. С. М..

По делото на л. 14 е приложена и заповед № 47/25.09.1990 г., с която в имота са настанени С. И. М., М. Д. М., Й. С. М., К. С. М., Й. П. Й. и Г. Е. С. в качеството им на работници в „БКС – Връбница“.

Производството пред административния орган е започнало по молба вх. № РВР22-ГР94-1286/05.08.2022 г. от К. В. С. с искане за изменение на настанителна заповед за общинското жилище. В молбата е посочено, че С. И. М. (дядо) и В. С. М. (баща) са починали, а в жилището живеел заявителят със семейството си – дъщеря Е. К. С. и син В. К. С.. По така подаденото заявление са извършени справки в НБД Население и регистрите за настоящи и постоянни адреси при МРРБ (л. 40 – 54). От последните се установява, че К. В. С., В. К. С. и Е. К. С. са с постоянен настоящ адрес [населено място],[жк], бл. № 219, вх. А, ет. 3, ап. 9 (л. 45-48).

Административното производство е приключило с издаване на решение по протокол № 06/31.10.2022 г. на Комисия по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, в Столична община, Район „Връбница“, с което е прието, че молбата на К. В. С. не може да бъде уважена. Като мотиви за приетото решение са посочени следните обстоятелства: К. В. М. е внук на С. И. М., но баща му В. С. М. не е вписан в настанителната заповед № ЖН-04-С-31А/18.08.2003 г. Според Комисията с настанителни права по заповедта от 2003 г. е само К. С. М., регистриран на адреса, но за когото няма информация къде пребивава. Комисията отказва да издаде настанителна заповед на К. В. М. и членовете на семейството му за общинско жилище на адрес [населено място], р-н Връбница,[жк], [жилищен адрес] т.к. К. С. не е включен в настанителна Заповед № ЖН-04-С-31А/18.08.2003 г. и няма правно основание да бъде настанен в жилището.

По делото са представени доказателства, че по отношение на процесния жилищен имот е била образувана преписка за закупуването му. Краен акт за процедурата не е представен, а и не се твърди, че процедурата е завършена.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, предвид датата 29.12.2022 г. на която е връчен протокола, видно от положения подпис и датата 12.01.2023 г., на която жалбата е постъпила в АССГ по електронен път. Следователно жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от надлежна страна – лице, чиито права са засегнати от заповедта; срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, т.е. жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Обществените отношения, свързани с определяне на условията и реда за установяване на жилищни нужди на граждани, настаняването им под наем и продажба на общински жилища на територията на Столична община, както и конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони се регулират от нормите на Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО, приета с решение № 466 по протокол № 53 от 14.07.2005 г. на СОС, с последващи допълнения и изменения.

При анализа на цитираната наредба се установява, че двуфазано – включване в картотеките и последствие издаване на настанителна заповед. Компетентността за всяка от фазите е различна, като по отношение първата част е предоставена на комисията по чл. 10 от Наредбата, а по отношение на крайния акт, завършващ процедурата е на кмета на района по местонахождение на жилището (чл. 19 от Наредбата).

Така, заинтересованите лица подават заявление до районната администрация на Столична община по настоящ адрес, към което прилагат декларация по образец и изискуемите по чл. 6, ал. 3 от Наредбата документи.

Подадените заявления на нуждаещите се граждани се разглеждат от Комисия по чл. 10, която се назначава със заповед на кмета на съответния район на територията на Столична община. Тази Комисия е компетентният административен орган, който е оправомощен да вземе решение, с което да включи или откаже да включи в картотеката лицето, както и да определи степента на жилищната му нужда по групи, съгласно чл.8 от Наредбата. Решението на Комисията се обективира в протокол, в който се излагат мотиви и се посочва правното основание за издаването му, съгласно чл.10, ал.3 от Наредбата. Същото подлежи на обжалване по административен ред пред кмета на района, който се произнася в 14 дневен срок с мотивирано решение.

Съгласно чл. 9, ал.1 от Наредбата в районните администрации по настоящ адрес на лицата и членовете на семействата /домакинствата/ им, които отговарят на условията по чл. 5, се съставят и поддържат картотеки.

Комисията след разглеждане на депозирано до нея заявление и изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, трябва да издаде акт, с който изрично да включи или да откаже да включи заявителя в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани, като посочи фактическите и правни основания за решението си.

Настаняването на заинтересованите лица в общинско жилище става със заповед на кмета на района по местонахождение на жилището – чл. 19 от Наредбата. Като основание за издаване на заповед по чл. 19 е решение на Комисията по чл. 10, в различните хипотези – първоначално настаняване, изменение на обстоятелствата по см. на чл. 17 и чл. 23 и пр.

Все така обаче заповед за настаняване, респ отказ за настаняване се формира от кмета на района.

В случая, с молба вх. № РВР22-ГР94-1286/05.08.2022 г. от К. В. С. е направено искане за изменение на настанителна заповед за общинското жилище № ЖН-04-С-31А/18.08.2003г. Компетентен да се произнесе по това искане е кмета на Район „Връбница“, СО или издателят на настанителната заповед.

Съгласно чл. 31, ал. 2 АПК, когато органът, започнал производството, установи, че индивидуалният административен акт трябва да бъде издаден от друг административен орган, той му изпраща незабавно преписката, като уведомява този, по чиято инициатива е започнало производството, както и привлечените до момента заинтересовани граждани и организации.

В случая вместо да изпълни повелята на чл. 31, ал. 2 от АПК, или поне да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая по чл. 35 от АПК и да направи предложение до кмета на района, комисията по чл. 10 от Наредбата, назначена със заповед № РВР22-РД91-21/22.07.2022 г. се е произнесла с краен акт – отказва да измени настанителна заповед № ЖН-04-С-31А/18.08.2003 г. Комисията е упражнила правомощие каквото няма по закон, нито по заповед № РВР22-РД91-21/22.07.2022 г.

(л. 62), поради което произнасянето по т. 2 от протокол № 6/31.10.2022 г. е нищожно по см. на чл. 146, т. 1 от АПК – липса на компетентност, която следва да бъде прогласена.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателите се следват разноски. Претенцията за разноски е заявена с първоначалната жалба и уточненията към нея. По делото са представени доказателства за платени общо 3300 лв., адвокатско възнаграждение (л. 147-148) от делото, 30 лв. ДТ (л. 121).

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение по т. 2 от протокол № 6/31.10.2022 г. на Комисия по чл. 10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО при район Връбница.

ИЗПРАЩА преписка по молба вх. № РВР22-ГР94-1286/05.08.2022г. от К. В. С., с искане за изменение на настанителна заповед за общинското жилище № ЖН-04-С-31А/18.08.2003г. на кмета на Район „Връбница“, СО;

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. В. С., В. К. С. и Е. К. С. от [населено място] сумата от 3330 (три хиляди триста и тридесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд – София -град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК!

СЪДИЯ: